

SZ. KÁRPÁTHY KATA

A LAKTANYA
TETEJÉRŐL

*Azt mondják, ketten akartak ugrani
a régi katonai laktanya tetejéről,
de egyikük az utolsó pillanatban
meggondolta magát.*

*Azt mondják, a szőke lány haját
vörösre színezte a vére és az agyveleje,
a tulajdon anyja se ismert rá.*

*Azt mondják, az elmúlás csendes,
nekem nem tűnik annak,
képzeletben ott állok a lány mellett
a laktanya tetején,
talán elrántom onnan,
de az is lehet,
hogy hátralépek én is,
mint a másik lány, mert
kell és muszáj élni,
pedig nehéz és hálátlan feladat.*

*Azóta őr van a régi laktanyánál,
nem lehet felmenni,
nem, nem ugranék,
már csak azért sem,
mert szemben a gyár;
és ott dolgozik anyám.*

*Jánának hívták azt a lányt,
velem egyidős volt,
és ápolónőnek tanult,
az instája szerint
elég szomorú volt.*

VASÁRNAPI SZEÁNSZ

*minden vasárnap
istentisztelet és ebéd
anyámmal és apámmal
tyúkhúsleves és töltöttkáposzta
három főre
desszertnek
politika és nővéreim élete
minden vasárnap
anyám és apám
egyre ráncosabb
egyre soványabb
egyre kevesebbet esznek
egyre többet aggódnak
minden szombaton
eldöntöm hogy elmondom
mennyire félek az élettől
mennyire félek a haláltól
másnap mégis
csak eszem a levest
apám a prédikációról beszél
anyám elmegy aludni
én kocsiba ülök és hazamegyek
és egy vasárnap megint eltelt*

NAGYANYÁM MEGHALT

*az ősz harmadik napján
semmit se érzek
van egy kis büntudat mélyen
mégiscsak a nagyanyám
de mégsem
van egy kis harag mélyen
apám lesz a malacpersely
amit feltörnek
mert az elsőszülött dolga
még ha az anyja el is hagyta
aki a nagyanyám
és meghalt
semmit se érzek
de mégsem
nem is olyan mélyen
érik a düh
nem szeretett
nem szerettem
kattog a vonat alattam
aztán döcög az autó
jön a határ
sor
pecsételő
sor
pecsételő
táskák
taxi
ravatal
ott fekszik
nagyanyám meghalt
mennek megnézni
az emberek
nem nézem meg*

*nem jönnek a könnyek
 a prédikáció jó
 nem jönnek a könnyek
 apámat nézem
 van egy kis büntudat mélyen
 de mégsem
 eszünk és indulunk
 táskák és taxi
 hazamegyek
 nagyanyám meghalt
 én meg ugyanúgy
 tovább élek*

